

Schorsing en ontslag niet-ontvankelijk (besluit ingetrokken)

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepsschrift, per e-mail binnengekomen op 3 oktober 2011 en vervolgens per post op 4 oktober 2011, is appellant in beroep gekomen van een besluit van verweerster van 21 september 2011 om hem niet langer te willen handhaven in zijn functie van rector. Bij brief van 17 oktober 2011 heeft appellant nadere beroepsgronden ingediend. Bij brieven van 10 en 15 november 2011 heeft verweerster verweer gevoerd. Van appellant is nog een brief ontvangen d.d. 14 november 2011. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht.

Op 17 november 2011 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling van het beroep plaatsgevonden. Appellant is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerster is, met bericht, niet verschenen.

2. De feiten

Appellant is vanaf 1 januari 2007 werkzaam bij verweerster. Per 1 november 2007 is hij aangesteld tot rector van de school, aanvankelijk voor bepaalde tijd tot 1 augustus 2009 en vervolgens per 1 augustus 2009 voor onbepaalde tijd. Bij brief van 21 september 2011 - het bestreden besluit - is aan appelland medegedeeld dat het bestuur heeft besloten dat het appelland niet langer in de functie van rector van de school wilde handhaven. Appellant is daarna zijn taken en functie van rector blijven vervullen, terwijl verweerster een procedure startte tot het benoemen van een ander tot rector. Deze benoeming heeft inmiddels plaatsgevonden. Ter zitting heeft appelland gezegd dat hem is medegedeeld dat zijn taken van rector binnen enkele dagen door de nieuwe rector zullen worden overgenomen.

3. De standpunten van partijen.

Appellant grondt zijn beroep op het volgende.

Het bestreden besluit moet qua aard, inhoud, strekking en gevolgen gelijk worden gesteld aan een ontslagbesluit. Het besluit om iemand "niet langer in zijn functie te willen handhaven" kan moeilijk anders worden gezien. Het gevolg is hetzelfde als wanneer het woord "ontslag" letterlijk wordt gebruikt. In strijd met de wet is de MR niet om advies gevraagd. Er is ook, in strijd met de CAO VO, geen voornemen tot ontslag per aangetekende brief aan appelland ter kennis gebracht.

Voorts voert appelland een aantal inhoudelijke bezwaren tegen het ontslag aan.

Verweerster verweert zich als volgt.

Het is niet de bedoeling van verweerster om in het bestreden besluit onomkeerbare besluiten te nemen ten aanzien van de rechtspositie van appelland in de zin van schorsing en/of ontslag. Dat blijkt uit het feit dat appelland tot heden feitelijk als rector werkzaam is en uit het feit dat er overleg omtrent zijn toekomstige positie wordt gevoerd. Voorzover het bestreden besluit al een mogelijk schorsings- of ontslagbesluit inhoudt, trekt verweerster dit besluit in.

De nieuwe rector zal na het defungeren van appelland als interim rector aan de slag gaan en zal zijn taken voorlopig niet oppakken, hangende de verdere besluitvorming omtrent de positie van appelland.

4. De beoordeling

De commissie is, ingevolge artikel 19 van de CAO-VO, bevoegd om te oordelen inzake een ontslag- of schorsingsbesluit. Het bestreden besluit houdt in dat

verweerster appellant wil ontslaan als rector. De vraag is of dit besluit, mede gelet op het daaraan volgende handelen van het bestuur zoals onder de feiten omschreven, als een ontslag- of schorsingsbesluit dient te worden beschouwd.

De commissie stelt voorop dat, als het bestreden besluit al als een ontslagbesluit zou kunnen worden beschouwd, verweerster dit besluit in zoverre heeft ingetrokken. De commissie is bevoegd om over een ontslag te oordelen, maar als een - eventueel - ontslag wordt ingetrokken, komt de grondslag aan deze bevoegdheid te ontvallen. Wat in dit geval na de genoemde intrekking nog resteert is de kennelijk nog steeds bestaande wil van verweerster, mede blijkende uit haar verdere handelingen, om appellant als rector te ontslaan, alsmede voorts de benoeming van een andere persoon tot (interim)rector. Tot heden heeft verweerster echter geen enkele ingevolge de wet en CAO VO verplicht gestelde formaliteit vervuld om het ontslag van appellant in gang te zetten en is appellant nog steeds in functie.

De commissie moet daarom constateren dat een en ander (nog) onvoldoende grond oplevert om te oordelen dat sprake is van een (feitelijk) ontslag van appellant.

Voorzover het besluit zou kunnen worden beschouwd als een schorsingsbesluit, geldt eveneens dat het betrokken besluit in zoverre is ingetrokken terwijl appellant voorts feitelijk tot op de datum van de zitting van de commissie als rector werkzaam was, zodat ook hier geen bevoegdheidsgrondslag voor een oordeel van de commissie bestaat.

Dat, zoals appellant stelt, hij binnenkort niet meer tot zijn werkzaamheden zal worden toegelaten, is onvoldoende om tot het oordeel te komen dat er thans reeds een voor beroep vatbare beslissing van verweerster tot schorsing bestaat. Bovendien is het prematuur om thans reeds over de rechtmatigheid van mogelijke toekomstige schorsingsgronden te oordelen.

Het voorgaande brengt met zich mee dat de commissie niet anders kan dan appellant niet-ontvankelijk te verklaren in zijn beroep.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

Verklaart appellant niet-ontvankelijk in zijn beroep.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 17 november 2011 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, drs. J.A.M. Buijs, mr. J.M.J. Godrie, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturenorganisaties, heeft het lid mr. L.A.S. Boersen zich, overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, van stemming onthouden.